

som da blev optaget. Saa fandt man i sin Visdom ud, at nu skulde de store, gamle Indtægter her i Landet være fri for at deltage i Forhøjelsen; de nye Indtægter beskattede man, men de gamle Indtægter, hvor store de end var, foreslog man skulde gaa fri, og saa begyndte man endda med smaa Formuer paa 10 000 Kr.

Se, det var demokratisk Politik den Gang, man undsaa sig ikke for, at derved vilde Folk, hvis Indkomst ikke var stor nok til, at de deraf svarede Indkomstskat til Staten, komme til at deltage i den nye Skat, medens alle store, gamle Indkomster gik fri. Det blev dog ændret ved Forslag fra Venstres Side, specielt fra den nuværende højtærede Statsministers Side, hvorefter Halvparten af det Beløb, man vilde inddrive, blev lagt over paa de almindelige Indkomster, og man først begyndte at tage Forhøjelsen — jeg tror ved 6 000 Kr.s Indkomst, og saaledes at Formuen først kom til at tage Del i den nye Skat ved 30 000 Kr. Det var dog en Forbedring og en meget betydelig Forbedring af det, de Herrer foreslog. Det var ganske vist de Radikale, som foreslog den nye Skat, men Socialdemokraterne var jo medansvarlige. Ganske vist gik de med til vor Ændring, men det var dog paa Initiativ af os, at det blev rettet.

Nu er det ganske morsomt at se, at medens man i de Dage vilde begynde at beskatte yderligere ved en saa lille Formue som 10 000 Kr., vil man nu konfiskere ved 50 000 Kr. eller derover, idet man i Socialdemokraternes Forslag siger, at det Beløb, der ligger mellem 50 000 og 60 000 Kr., beskattes man med 6 pCt. Man beskatter altsaa disse 10 000 Kr. med 6 pCt., det vil sige, at af de første 10 000 Kr., man har over 50 000 Kr., skal man betale 600 Kr. Jeg har tænkt lidt over dette, og saa er jeg stoppet ved dette: Hvor kan de være saa haarde? I Henhold til det Forslag, som blev fremsat her i Rigsdagen i 1919 om Aldersrente, kunde man give Aldersrente til Folk med en Formue paa 55 000 Kr., men nu konfiskerer man Penge hos Folk, naar de har over 50 000 Kr.! Det er ganske vidunderligt. Naar der er Tale om et Par Mennesker i København, der er 66 Aar gamle, og som har en Kapital paa 55 000 Kr. til 4 pCt., saa vil de jo kunne faa 155 Kr. i Aldersrente.

Men nu siger man til det samme gamle Ægtepar: Værsgod, forær Staten 300 Kr. Forstaa det, hvem der kan! Jeg synes dog ikke, der er megen Logik i dette Forhold, og jeg maa dog være berettiget til at regne med, at der kunde være det Forhold til Stede, at en saadan Kapital kun afkastede 4 pCt., idet noget stod i Bygninger o. s. v. Man skelnede den Gang ikke mellem, om Indtægterne var en Renteindtægt, eller om det var en Arbejdsindtægt, de blev behandlet ens, og saa sagde man: De 900 Kr. maa I have i Indtægt, og Renten er 1 230 Kr. for 66-aarige her i København; de første 300 Kr. mellem 900 Kr. og 1 200 Kr. nedskriver vi med 50 pCt., de 300 Kr. mellem 1 200 Kr. og 1 500 Kr. nedskriver vi med 75 pCt. og Resten med 100 pCt. Foretager man det Regnestykke, vil man se, at en Mand med 55 000 Kr. Formue til 4 pCt. Rente kunde faa 150 Kr. i Aldersrente. Men nu har Visen jo faaet en anden Melodi. Jeg ved ikke, om de Herrer har tænkt over, at de er kommet til at ramme de gamle i Samfundet ogsaa. Det er jo ikke saadan rene Kapitalister, der har 50 000—55 000 Kr. i Formue.

De Herrer plejer at sige, at vi holder Haanden over de store Indkomster; det har jeg hørt tidligere. Men ved Loven af 13. Oktober 1917 fik vi en Tillægsskat paa Indkomst og Formue udover den Merindkomstskat, vi havde. Der foreslog man, at Tillæget skulde begynde ved 6 000—8 000 Kr. med 0,9 pCt. og skulde saa stige til 4½ pCt. ved 100 000 Kr.; saa steg det ikke mere, saa holdt Skalaen op. Hvordan behandlede vi dette Forhold? Paa Forslag fra Venstres Side blev de 0,9 pCt. for de 6 000—8 000 Kr. sat ned til 0,25 pCt., det vil sige, at de med 6 000 Kr. kom til at give 34 Kr. mindre, end der var forlangt. Til Gengæld lod vi Procenten stige fra de 100 000 Kr. op til 1 Mill. Kr., saaledes at den paa Millionindtægter blev 8,5; med andre Ord, den med Millionindtægt kom til at give omtrent 40 000 Kr. mere i Skat. Den Gang de Herrer sad ved Magten, regnede man med ganske andre Procenter. Nu er vi kommet op til Procentsatser, der ligger langt derudover. Nu er Grundlaget ikke til Stede for at kræve en yderligere Forhøjelse, den Gang var der virkelig Grundlag derfor. Men den Gang var man jo skaan-